

Jan Angelo Zeyer (29. 9. 1878 Praha – 5. 12. 1945 Praha)

Již Angelovo příjmení nás upomíná na příbuzenský vztah se spisovatelem Juliem Zeyerem, který byl malířovým strýcem. Jan Angelo Zeyer vynikl především jako malíř - krajinář. Zachycoval ji uvolněným, lehkým rukopisem především akvarelovou technikou, kterou se naučil v ateliéru Václava Jansy. Věnoval se také kresbě a knižní

ilustraci. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes. Ovlivnil ho francouzský fauvismus a z části také expresionistický způsob malby.

Dvakrát se Jan Angelo pokoušel studovat pražskou Akademii výtvarných umění. Nastoupil v roce 1896 nejprve do ateliéru k Juliu Mařákovi, ve druhém ročníku přešel k Václavovi Brožíkovi, významnému malíři generace Národního divadla. Jan Angelo Zeyer však studia nedokončil. Byl velmi temperamentním, a proto možná i problematickým žákem. Aktivně se věnoval kopané, veslování a dalším sportům. Byl také hudebně nadaný a uvažoval o tom zapsat se na pražskou konzervatoř na housle. Velmi ho lákalo cestování, a tak se na Brožíkovo doporučení vydal hledat umělecké podněty do jižní a západní Evropy. V rozmezí let 1907 až 1913 žil v Bruggách a potom krátce v Mnichově. Za svého bruggského období se inspiroval expresivní malbou H. Schweigera. Část svého mládí prožil v Roudnici nad Labem, odkud pocházela jeho matka F. Švagrovská. Její bratr August Švagrovský, Angelův strýc, finančně začínajícího malíře podporoval.

Jan Angelo se s Karlem Myslbekem během 1. světové války dostal coby rakouský důstojník na krakovskou frontu a posléze do Kotoru, kde utrpěl v lednu 1916 vážné zranění oka v bitvě o Lovčen. Následně byl poslán roku 1917 do Itálie, kde se mu však podařilo přeběhnout a v roce 1918 se přihlásil k československému zahraničnímu vojsku v Itálii. Zde sloužil jako poručík 2. kulometné roty. Ve stejném roce byl jako kurýr vyslán také do Francie. V aktivní službě jako ordonanční důstojník zůstal až do roku 1924, kdy byl přeložen do výslužby.

Spolupodílel se také na založení Památníku odboje (1919). Stále hodně cestoval, navštívil Afriku i Ameriku. Malovat krajinu vyjížděl na český venkov, například na českomoravskou vysočinu nebo na Šumavu a sám se ve 30. letech usadil v Malé Skále na Turnovsku.

Jeden z úkolů, který si hned na začátku předsevzal Památník odboje (1919), bylo zdokumentování bojišť československých legií a Jan Angelo Zeyer byl vyslán do Itálie. Na cestu se vydal hned ve stejném roce 1919 spolu s Ladislavem Šímou, Oldřichem Koníčkem a T. F. Šimonem. Vytvářel zde olejomalby válkou poznamenané italské venkovské krajiny. Roku 1922 organizoval Angelo zřízení a výzdobu čs. oddělení ve válečném muzeu v italském Roveretu.

V roce 1927 prodělal srdeční nemoc a stále si léčil z války poraněné oko. Mj. i díky morální podpoře svého strýce Švagrovského nepřestával malovat a vystavovat. V 30. letech na žádost Památníku odboje portrétoval francouzské a italské generály. Pořádal výstavy (Praha, Choceň). Zemřel v Praze roku 1945.

©ČŠBH, o. s. Licence CC BY-NC-ND <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>

Projekt byl podpořen Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci dotačního programu Podpora vzdělávání v jazycích národních menšin a multikulturní výchovy v roce 2013. Mediální partner: Český rozhlas – Radio Praha